

मेचकः

मेचवेष्ट, [न] क्री, (मेचानां वेष्ट भवनम् ।) आकाशम् । इति जटाधरः ।
 मेचवारः, पुं, (मेचस्य वार इव ।) चीनकपूर्वः । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचसुद्धव, [ट] पुं, (मेचः सुद्धो मित्राणि यस्य ।) मयरः । इति हेमचन्द्रः ।
 मेचक्षान्तोद्भवः, पुं, (मेचस्य क्षान्ताद्भव उत्पत्तिरस्य । नवमेचशब्देनास्य अङ्कुरीतुपलक्षणात् ।) विकण्टकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । (विश्वेश्वरस्य विकण्टकशब्दे श्रेयः ।)
 मेचालं, क्री, (मेचस्य आख्या नामास्य ।) सुस्तकम् । इति रत्नमाला ।
 मेचामगः, पुं, (मेचानां आगमोऽयम् ।) वर्षाकाशः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, चटकपर्णकाशे । २। "नवान्ममताः प्रिखिनो नदन्ति मेचामगे कुन्दसमानदन्ति ।")
 मेचसागमनश्च ।
 मेचानन्दा, क्री, (मेचान्दोऽन्दाः ।) वक्राका । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचानन्दो, [न] पुं, (मेचान्दोऽन्दाः ।) आ + नन्द + (चनिः ।) मयूरः । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचान्तः, पुं, (मेचानां अन्तोऽवसानमयम् ।) शूरकाजः । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचास्य, क्री, (मेचानां आस्येव ।) करका । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेचासहं, क्री, (मेचानां आसहं स्थानम् ।) आकाशम् । इति धनञ्जयः ।
 मेचोदरः, पुं, (मेचस्योऽदरमस्य ।) अर्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ।
 मेचकं, क्री, (मचति वक्रान्तरेण मिश्रीभवतीति । मच् + "कृनादिभ्यः संज्ञायां डुन्" उवा० ५। ३५। इति डुन् । ततः "पश्चिमचोरिच ।" उवा० ५। ३७। इति इले लघुपद्युगः । यथा, मच मचि कल्बने + अकन् । मचि परिचर्यां नान्दोऽस्यम् । मेचकः कृष्णबीजः स्यादतथोपपत्तिभिः । इति शब्दाख्यः । युतुपतिस्तु मचति मिश्रीभवति वक्रान्तरेण इति भरतः । इत्यमरटीकायां रघुनाथचक्रवर्ती ।) ओतोऽङ्गनम् । अन्वकारः । इति मेदिनी । के, १४० । नीजाङ्गनम् । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,— "मेचकं महानाङ्गनपिचवदोऽवतुङ्गकम् ।" इति माधवकरकृततन्त्रिणिवचन्याख्यानेऽतीवाराधिकारे विचयराचितः ।)
 मेचकः, पुं, मयूरचक्रकः । श्यामकः । इति मेदिनी । के, १४० । (यथा, "मेचकामं आमारधुमाभश्च ववारगम्यकादिमन्त्रिमन्त्रोक्ततन्त्रावबन्धेव वक्रं मेचक इति जेष्ठादायः प्राहुः विचयन्तश्च इत्यर्थः ।" इति तन्त्रिणिवचन्याख्याने विचयेनोक्तम् ।) धूमः । मेचः । शोभाङ्गनः । इति शब्दरत्नावली । श्यामकगुणयुक्तं, वि । इत्यमरः । १। ५। १४ । (यथा, शिशुपालवधे । ६। २६ ।

मेदश्च

"गणकदमकमेचकसुचके-
 नंभसि वीक्ष्य नवान्मदमन्त्रे ।")
 मेचकाभिधा, क्री, (मेचकस्याभिधा नामास्याः ।) पातालागवद्दीनता । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेट्, अ उच्चादे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा० पर०-अक०-सेट् ।) अ, अमिमेटत् । मेटति जोकः । उच्चाद्यतीत्यर्थः । इति दुर्गादायः ।
 मेटुना, क्री, (मेटतीति । मेट् बाहुलकात् उजच् । टाप् च ।) आमलकी । इति शब्दचन्द्रिका ।
 मेट्, पुं, (मेटति उच्चाद्यतीति । मेट् + अच् । एधोऽरादित्वात् साधुः ।) हस्तिपकः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेड, अ उच्चादे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा० पर०-अक०-सेट् ।) अ, अमिमेडत् । मेडति उच्चाद्यतीत्यर्थः । इति दुर्गादायः ।
 मेट्, पुं, (मेडहन्नेनेति । मिह सेपने + "दाक्षी-
 श्रवसुयुक्तसुतदुविचिचमिहपदप्रशङ्कः करणे ।" ३। १। २२ । इति इन् ।) शिखः । (यथा, मनी । ८ । २२ । "अवन्मनयतो मेट्मवश्रद्धयतो गुदम् ।") च तु गभैसास्य चपभिमिचैभैवति । इति सुखबोधः । (यथा, "अवबनयनवदनप्राणगुदमेद्राणि नवस्रोतीचि नराणां नहिर्मुखाभ्येतास्येव ।" इति सुश्रुते शरीरस्थाने पचमेऽध्याये । शिरः पर्यन्तं गताया वचनया नृजस्थानम् । यथा, पूर्वान्दन्तवटपचक्रनिरूपणे । "वचाख्या मेट्द्रेश्चाश्चरित्ति परिगता मध्यमे स्थाञ्जन्ती ।" मेट्द्रेश्चाप्रारतलं जन्मान्तरे कृतस्य महापापस्य पचुं कुठविशेषः । यथा, भविष्यपुराणीय-
 मध्यतन्त्रवहाध्याये । "अथ कुठगर्भं विप्र । उत्तरोत्तरतो गुहम् । विचर्षिका तु दुष्कर्मा चर्षरीयज्ञतीवकः । विकर्षुर्भक्तानी च कृष्णचेते तपारकम् । यथा मध्ये तु यः कुठो गह्वितः सन्कर्मसु । त्रयवतुसर्वमात्रेण गच्छे भावे तथा नसि ।" दुष्कर्मा अपारतमेट् । इति स्तुतिसंघहृत्तारः । पचभूतानां मध्ये एषिवा रजोगुणांशत उत्पन्नो मेट् । तथाच वेदान्तपञ्चदश्याम् । "रजोऽश्रेः पचभिक्षिवां क्रमात् कर्मेन्दु-
 याश्चि तु । वाक्पाणिपादापायपस्थाभिधानानि जह्वरे ।" उपस्योक्तियं नाम उपस्यचतिरिक्तं उपस्याययं नृवसुक्रोतुसर्गशक्तिमदिक्रियं दन्तात्मानात्त-
 विवेके श्रद्धाराचार्यः । अस्य लज्जादिकं लिङ्ग-
 शब्दे उपस्यशब्दे च द्रष्टव्यम् ।) मेवः । इत्य-
 मरः । २ । ६ । ६६ । (यथास्य पर्यायः । "मेट्ते मेट्ते हुडो मेव उरभ उरयोऽपि च । अविहं विह्वलोऽर्षुः कथ्यन्ते तद्गुणा अय ।" इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ।)
 मेट्द्रश्री, क्री, (मेट्द्रस्य श्रद्धाविव श्रद्धामस्याः । गौरादित्वात् ङीप् ।) मेवश्रद्धीरवः । इति रत्नमाला ।

मेदः

मेदः, पुं, हस्तिपकः । इति हारावली ।
 मेडः, पुं, हस्तिपकः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेदः, पुं, मेघः । इति शब्दरत्नावली ।
 मेघ, अ अ वङ्गे । वधे । मेघावाम् । इति कवि-
 कल्पद्रुमः । (भा०-उभ०-वङ्गे अक०-वधे-मेघा-
 वाच वक०-सेट् ।) अ, मेघति मेघते धीरो
 गुणिना वङ्गत इत्यर्थः । अ, अमिमेघत् ।
 मिमेघ । इति दुर्गादायः ।
 मेघः, पुं, (मेघन्ते पशुवोऽनेति । मेघ वङ्गे +
 "सर्वधातुश्च इन् ।" उवा० ४ । १। २७ । इति
 इन् ।) खवे पशुवन्वार्थन्यस्तदाव । मेर काठ
 इति भाषा । यथा,—
 "मेधर्मैषिः खवेवाजी खवे गोवन्वदाव यतु ।"
 इति हेमचन्द्रः । १। ५। ५८ ।
 (क्री, मेघिका । तत्पर्यायो यथा,—
 "मेघिका मेघनी मेघोऽपीनो बहुपत्रिका ।
 बोधनी बहुवीजा च ज्योतिर्गन्धफला तथा ।
 वजरी चक्रिका मन्वा मिश्रपुष्या च कैरवी ।"
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 क्वचित् मेघोति पाठो दृश्यते ।)
 मेघिका, क्री, (मेघतीति । मेघ् + क्लृप् । टाप्
 अत इत्यम् ।) चतुपत्रिणः । मेघशाक इति
 भाषा । तत्पर्यायः । मेघनी २ मेघो १ दीपनी ४
 बहुपुत्रिका ५ बोधनी ६ गन्धवीजा ७ ज्योतिः
 गन्धफला ८ वजरी १० चक्रिका ११ मन्वा १२
 मिश्रपुष्या १३ कैरवी १४ कुचिका १५ बहु-
 पर्णो १६ पीतवीजा १७ अस्या गुणाः । कटु-
 त्वम् । उष्णत्वम् । रक्तपित्तप्रकोपकत्वम् । अरो-
 चकहरत्वम् । दौर्लभकारित्वम् । वातघ्नत्वम् ।
 दीपनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः । अथ मेघो
 वगमेघी । तथोर्नामगुणाः ।
 "मेघिका मेघनी मेघो रीपनी बहुपत्रिका ।
 बोधनी गन्धवीजा च ज्योतिर्गन्धफला तथा ।
 वजरी चक्रिका मन्वा मिश्रपुष्या च कैरवी ।
 कुचिका बहुपर्णो च पीतवीजा तुनिष्कदा ।
 मेघिका वातघ्ननी, केशवरी च्वरनाशिनो ।
 ततः खड्यगुणा मन्वा वाणिनां सा तु पूषिता ।"
 इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 मेघनी, क्री, (मेघतीति । मेघ् + क्लिप् । ङीप् ।)
 मेघिका । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेघो, क्री, (मेघिः + कृदिकारादिति पञ्चे ङीप् ।)
 मेघिका । इति राजनिर्घण्टः । (क्षन्तः ।
 यथा, शतपथब्राह्मणे । ३। ५। १। २१ ।
 "विद्यापे ज्येति मेघोऽपिचन्तोऽरतस्ततो
 यदु च मावुषि ।"
 "मेघी क्षन्तम् ।" इति तद्वाच्यम् ।)
 मेद, अ अ वधमेघयोः । इति कविकल्पद्रुमः ।
 (भा०-उभ०-वक०-सेट् ।) अ, अमिमेदत् ।
 अ, मेदति मेदते प्राञ्चार्यं शिष्यः धारयतीत्यर्थः ।
 मिमेदुः । इति दुर्गादायः ।
 मेदः, [यु] क्री, (मेदति चिह्नतीति । मिद् +
 "सर्वधातुभ्योऽङ्गुन् ।" उवा० ४ । १। २८ । इति